

Een boek uit Canada

Op 12 september 1944 vloog boordschutter Ken Dugdale in een Halifax over Nederland. Doel was de Duitse stad Wanne Eickel, de oliefabriek daar moest worden gebombardeerd. De zeventiende missie van deze jonge Canadees viel in duigen doordat zijn vliegtuig bij de Moerdijkbrug werd getroffen door Duits afweergeschut. Het vliegtuig stortte neer, de bemanning wist zich met de parachute te redden. Dugdale wist uit handen van de Duitsers te blijven, wat volgde was een spannend avontuur dat hem langs Dordrecht, 's-Gravendeel, Piershil en Strijen voerde.

Door: Henk van den Heuvel

In 2004 schreef Ken Dugdale op aanraden en op verzoek van zijn familie zijn oorlogsavonturen op. Zijn boek 'The Family Ghost' werd uitgegeven door Veterans Publications uit

Kemptville Ontario (Canada) en raakte meteen uitverkocht. Het boek leest weg als een spannende film en geeft een prachtig beeld van de strijd van een jonge soldaat om uit handen van de Duitsers te blijven.

Een cadeau aan Museum Hoeksche Waard (Expositie)

Het boek van Ken Dugdale maakt van 18 februari tot 31 mei deel uit van de expositie 'De draad kwijt', in Museum Hoeksche Waard. In deze periode is een gedeelte van de expositie ingericht met WO II-textiel. Hierbij wordt ook het boek van Ken Dugdale getoond, met daarbij een vertaling (door vrijwilliger Tiny Nederveen) van de hoofdstukken die betrekking hebben op de Hoeksche Waard.

„Ik heb het boek met plezier gelezen, ik schenk het bij deze aan het museum. Ik hoop dat jullie er zuinig op zijn zodat ook toekomstige generaties kunnen genieten van het boek van Ken”, zo schreef Van den Heuvel bij zijn cadeau aan Museum Hoeksche Waard.

Na een oproep in 2015 vond Museum Hoeksche Waard de originele melktank van Piet Hollestein terug.

In 1977 bezocht Ken Dugdale Piershil. Hier zit hij naast MARRIGJE en GERRIT VAN DER KUIL.

Een cadeau aan een Nederlandse vriend...

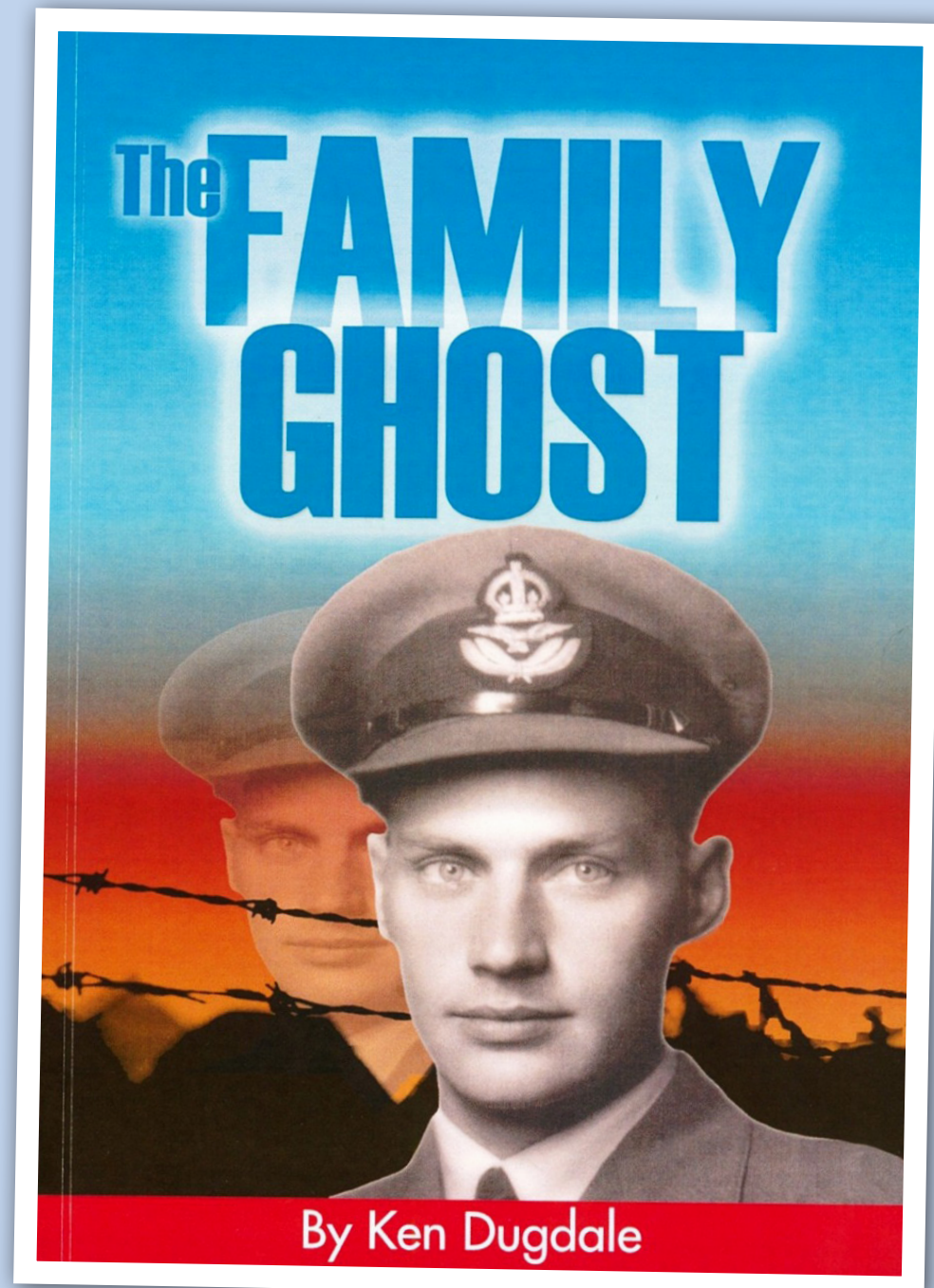
Henk van den Heuvel, beheerder van de website wo2-hoekschewaard.nl, kwam de naam Dugdale voor het eerst tegen in een verzetsboek van Simon Brand. Een zoektocht op internet leerde dat Dugdale zijn avonturen had opgeschreven. Via de Canadese uitgever werd contact gelegd met de weduwe van Ken. Enkele weken later viel in Piershil een gele enveloppe op de mat.

Russel Ontario 1 maart 2010

Beste Henk,

Ik hoop dat je het boek van Ken met plezier zult lezen. Hij is op 8 december 2006 vredig overleden. Hij heeft een opwindend leven gehad, op velerlei gebied. De familie was erg blij toen hij besloot zijn verhaal op te schrijven. In 1977, toen we een bezoek brachten aan Pieter Naaktgeboren, werden we gastvrij ontvangen door leden van de ondergrondse. Tijdens die terugkomst werden we vriendelijk onthaald en we genoten van iedereen die we toen konden ontmoeten. Ik ben blij dat je contact hebt opgenomen met de uitgever. Dit is het enige boek dat we nog hadden, we hebben er meer dan 500 laten drukken en verkocht. Beschouw het boek als een cadeau aan een Nederlandse vriend die we niet hebben ontmoet. We hebben er veel die we wel hebben ontmoet.

Groeten, Betty Dugdale.

We keken naar het superras aan het werk

Enkele fragmenten uit het boek (vertaling van Tiny Nederveen)

....Dit gedeelte van Holland wordt de Hoeksche Waard genoemd, wat je kunt vertalen als "de hoek van het land". De grond is geweldig geschikt voor het telen van aardappelen, rogge, suikerbieten en andere graangewassen. De kaarsrechte rijen gewassen zijn een lust voor het oog. Er wordt gebruik gemaakt van het land tot aan de rand van de akker. De boeren hier hebben verstand van de grond en koesteren die. De akkers zijn meestal klein en onregelmatig gevormd maar ieder stukje land wordt benut en onkruid krijgt vrijwel geen kans. Veel land werd onbruikbaar aangezien de vijand grote gebieden onder water had gezet om de opmars van de Geallieerden te vertragen....

....Onze schuilplaats was een berg hooi in de schuur van een melkveehouderij waar twee kleine kinderen onze maaltijden brachten. Elke dag werd er een hoeveelheid boerenmelk vervoerd door een langwerpige vrachtwagen met een grote ronde tank die met zware riemen was vastgemaakt aan de bak. De tank had platte uiteinden en een tussenschot verdeelde

hem in twee ruimtes. Elk compartiment had een schroefdeksel van ongeveer 60 cm doorsnede, en elke tank een aparte kraan om de inhoud te legen. De vervoersdeskundigen vonden deze installatie perfect....

...De grote deuren gingen open, de melkwagen kwam achteruit naar binnen en zonder bijzonderheden werd het achterste compartiment met melk gevuld. Wij gleden rustig het voorste compartiment in. Toen het deksel gesloten was, ging de chauffeur langzaam op weg maar het was moeilijk uit te maken waar we waren. Verschillende keren werden we door soldaten bij wegblokkades aangehouden. Ik geloof dat de chauffeur een zekere meneer Hollestein was; Ik heb later vaak gehoord over zijn vele werkzaamheden met de melkwagen in de oorlog....

....We bereikten al gauw onze bestemming. Ons nieuwe onderduikadres was bij een smid, genaamd meneer van der Kuil en zijn zuster in Piershil. Overdag waren zij bezig de paarden van het Duitse leger te beslaan. Zij spraken geen Engels maar we gebruikten een woordenboek Engels-Neder-

lands. In dit nieuwe onderkomen hield de te volgen procedure in dat we snel en geruisloos het bed uit de muur moesten trekken en vervolgens in de holle ruimte aan elke kant van het bed moesten klimmen en daarna het bed weer omhoog moesten trekken in de dagstand. Zo zaten we dan verborgen in de muur....

....Het leek of het hele Duitse leger hier gelegerd was. Er waren gewoon overal hordes soldaten. Het leven in Piershil was spannend maar zeer gevaarlijk. Er hing maar een heel dun gordijntje voor het raam en we konden de soldaten duidelijk zien en horen als ze hun gewone werkzaamheden deden. We stonden versteld van de staat van onderhoud van hun spullen, op stalen wielen en door paarden voortgetrokken, en absoluut niet geschikt voor verdediging aan het front. Toch werd er zoveel tijd in gestoken om alles in beweging te houden. Veel van de soldaten waren nog maar kinderen en leken het niet naar hun zin te hebben als ze aan het werk waren. We hadden leuke dagen bij de smid en zijn zuster. We zaten eerste klas en keken naar het superras aan het werk. Het leek wel of ze in een uitzending van verborgen camera zaten....